

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

ANNE-LISE LAAT ZICH NIET WEERHOUDEN DOOR LUIZEN, ONAANGENAME GEUREN EN VIEZIGHEID:

***‘Ik omhels ze gewoon en denk:
-Wat ben je toch een heerlijk mens-’***

Cadeautjes zorgen altijd voor een beetje feest, maar helemáál als je nooit een cadeautje krijgt. Daar weten de kinderen uit de Albanese bergdorpen over mee te praten. Er is bij hen thuis al nauwelijks geld voor voedsel, stookhout en kleding, laat staan voor zoiets buitengewoons als een cadeau. Daarom kijken ze elk jaar zo verlangend uit naar de versierde schoenendozen, die via het Albanië Comité samen met een voedselpakket

rond de feestdagen bij hen thuis worden gebracht.

‘Het is het eerste waar ze naar vragen als ze me zien’, vertelt Anne-Lise Lubbers. ‘Ze komen allemaal naar me toe en geven me een dikke omarming. Maar dan komt meteen de vraag: -Wanneer krijgen we de cadeautjes?-. Ze hebben thuis niks en dan zie je ze zó genieten...’

Dit jaar konden 300 kinderen verrast worden met een doos vol nuttige en leuke cadeautjes. Diverse kerken,

Ook Anne Lise's dochter Elise heeft meegeholpen met het rondbrengen van de voedselpakketten: 'Al is het alleen maar een arm om iemand heen, dan is dat voor hen al een stukje medeleven en een beetje aandacht die ze krijgen in de ellende waarin ze zitten.'

scholen, organisaties en particulieren droegen hier hun steentje aan bij. Samen met de Schoenendoosactie is ook de Voedselpakkettenactie een jaarlijks terugkerende 'must' om de meest hulpbehoevende families in de bergdorpen de winter door te helpen. Voor hen zijn de allernoodzakelijkste levensbehoeften zoals meel, olie, suiker en rijst een ongekende rijkdom. Omdat de prijzen van levensmiddelen ook in Albanië fors zijn gestegen, was er bij voorbaat al vanuit gegaan dat de pakketten veel minder gevuld zouden zijn dan te doen gebruikelijk. Het streven was 900 voedselpakketten uit te kunnen delen, waar minimaal € 36.000 voor nodig was. Vlak voor de kerstdagen was er nog een behoorlijk tekort om dit doel te kunnen realiseren. Na een laatste oproep in de media en kerkbladen kreeg de Voedselpakkettenactie een 'grand finale' met uiteindelijk € 71.000 op de teller. Voor Anne-Lise is het werkelijk gebedsverhoring geweest dat de Heere God heeft voorzien in een verdubbeling van het geldbedrag nu ook de prijs van levensmiddelen bijna is verdubbeld.

'Het is heel bijzonder dat je € 36.000 vraagt en dat je dan het dubbele binnenkrijgt,' is ze er samen met het bestuur van de stichting nu steeds beduusd van.

Rond de feestdagen was Anne-Lise weer in Albanië om het uitdelen van de voedselpakketten en schoenendozen te coördineren en te helpen met het rondbrengen ervan. In de drie weken dat Anne-Lise in de bergdorpen verbleef, is er weer bergen met werk verzet.

'We hebben er met elkaar de schouders onder gezet om voedsel uit te delen aan de mensen die het echt nodig hebben. En dat waren er veel,' heeft ze met eigen ogen kunnen zien. 'We zijn de dorpen in geweest en hebben op bijna onbegaanbare wegen gereden. We hadden mazzel met het weer. De week ervoor was het een en al regen. Dan zijn de bergdorpen niet bereikbaar. Maar wij hadden prima weer tijdens het uitdelen, want anders was het niet mogelijk geweest.

We vragen de burgemeesters van de dorpen mee als we de pakketten uitdelen. Eén van de burgemeesters had tegen de dorpsbewoners gezegd dat ze op een bepaalde plek moesten gaan staan. Daar zouden de pakketten dan uitgedeeld worden. Maar toen we aankwamen, stonden ze er niet. Wij dachten: -Dan rijden we gewoon naar het dorp toe-. Maar als je erheen rijdt, kun je nauwelijks meer terug. Door de regen van de week ervoor waren de wegen erg modderig en je hebt ook nog eens aan weerskanten een afgrond. Je zet je verstand dan maar op nul en je blik op oneindig en denkt: -We staan nu eenmaal hier en hopen maar dat het goed gaat-. Dat is gelukkig ook gebeurd. We nemen nooit dit soort risico's, maar dit hadden we gewoonweg niet verwacht. Ik herinner me nu opeens een keer dat Herman (Lubbers-red) achter het stuur zat en dat we ook zo'n onbegaanbare weg hadden met aan weerszijden een afgrond. En dat hij toen loeihard 'Vaste Rots van mijn behoud' liet horen vanaf de cd-speler...'

'Together we can do great things'

Omdat Anne-Lise's eerste vlucht naar Albanië was afgelast, kwam ze pas vier dagen later op de plek van bestemming aan.

'We hadden dus een achterstand, want ik miste vier

De opbrengst van de Voedselpakkettenactie heeft een lach doen verschijnen op het gezicht van de Albanese bergbewoners.

dagen en er zat ook nog een zondag tussen waarop je niks doet. Gelukkig was mijn moeder mee. Zij heeft gezorgd voor mooie bedankkaarten om de foto's, briefjes (met een Nederlandse vertaling-red) en tekeningen van de 80 KANS-kinderen in te stoppen voor hun sponsorouders. Dat scheelde mij weer werk. Gelukkig waren de voedselpakketten al besteld, zodat we ook dat niet hoefden te regelen. Een hele goede hulp zijn Elise en Alessandro voor mij geweest (Anne-Lise's dochter en schoonzoon-red). Zij hebben geholpen met het maken en ronddelen van de voedselpakketten. Ze hebben er zelfs vakantie voor genomen en hun eigen tickets betaald; is Anne-Lise dankbaar voor al het werk dat Elise en Alessandro hebben verzet.

'Producten als olie, bloem, macaroni en suiker worden gekocht bij de groothandel en extra's als koffie, thee of jus d'orange kopen we bij de plaatselijke supermarkt. Dit soort producten zitten niet in het standaardpakket. Die kunnen we alleen kopen als er genoeg geld binnenkomt. Als de mensen in Albanië macaroni eten, dan zit er niks doorheen. Als we tomatensaus kunnen kopen, is dat echt een extraatje, net als bijvoorbeeld jam,' legt Anne-Lise uit. 'Met het uitdelen van de voedselpakketten heb ik vaak een vest aan met de tekst 'Together we can do great things'. Het is een uitspraak van Moeder Theresa. We hebben

'Together we can do great things.'

elkaar allemaal nodig, hoe rijk, arm, jong of oud we ook zijn. Dat 'samen doen' hebben we de afgelopen periode mogen ervaren. We zijn ervan overtuigd dat er veel zegen rust op onze stichting. Er is veel geld gedoneerd voor de voedselpakketten, zodat heel veel gezinnen voorlopig even vooruit kunnen en geen zorg hebben om hun eten.'

Ik moest ervan huilen

Voor Anne-Lise blijven het onvergetelijke momenten als ze de berghutjes binnenstapt om voedselpakketten en schoenendozen uit te delen.

Prima weer tijdens het uitdelen van de pakketten en goederen, met een wonderbaarlijke 'lichtstraal uit de hemel'.

'De lach op de gezichten van de kinderen is goud waard. Maar het beeld van hun blote voetjes blijft ook in onze gedachten en doet zeer. Het zijn intense indrukken met onrealistische beelden van hun leefomstandigheden. En dan te bedenken dat je dat op slechts een steenworp afstand van Nederland meemaakt... Zelfs wanneer je er met je eigen neus bovenop staat en de onaangename geuren je tegemoet komen, heb je eigenlijk toch iemand nodig die je in je arm moet knijpen om te laten weten dat dit heus realiteit is. Het is intens verdrietig dat mensen zo moeten leven. Ik kan een trilogie schrijven over wat je daar ziet. Zoals een oude vrouw, die samen met haar zoon en schoondochter in een krot woont. We mochten bij hen binnen kijken. Dan sta je daar en gaat er van alles door je heen. Je ziet dat de zoldering open is, dat het huisje aan alle kanten lekt door de regen en dat er een soort raam in de kamer zit, waardoor je de stal binnenkijkt waar de schapen staan. En dan staat er ergens in die ruimte een bed met een bevuild matras en bevuilde dekens en realiseer je je: -Dit is dus ook een slaapkamer, hier slaapt iemand-. Dat zo'n oud mensje in zulke omstandigheden moet leven... Er kon bij dit vrouwtje geen lachje meer

Wonen in een krot.

af. Zelf met 30 jaar ervaring moest ik even slikken. Dit is mensonterend. Je kunt haast niet geloven dat dit waar is. Ik moest ervan huilen...'

Opeens een glimlach

'Vooral de oudere mensen en de gezinnen met kinderen hebben het het moeilijkst. Dat houdt maar niet op. Bij ons is er zorg voor mensen als het even niet meer lukt, als een vader verslaafd is aan de drank, als er sprake is van huiselijk geweld, werkloosheid en geldgebrek. In Albanië niet. Zij hebben in zulke situaties alleen maar stress en verdriet en zijn slechts bezig met overleven. Zij komen er niet aan toe om hun leven op orde te krijgen in een schoon en heel huis...

Maar dan opeens komt er een glimlach tevoorschijn tussen al dat verdriet, wanneer ze je aan zien komen met een voedselpakket. En voor je het weet klimmen ze in een boom om voor jou mandarijnen te plukken omdat ze zo dankbaar zijn. Ze willen iets teruggeven. Ze hebben haast niks, maar van wat ze hebben delen ze uit. Soms zijn dat pruimen, vijgen of een paar eitjes. Zo delen ze het laatste beetje dat ze hebben met jou, omdat je hen wat hoop biedt in een schrijnende en donkere situatie. De mensen zijn altijd blij als je komt, maar niet alle mensen lachen. Dat is ook een beetje hun cultuur dat ze niet zo vaak lachen. En de oudere mensen in de bergdorpen zijn helemaal murw geslagen door hun leefomstandigheden en van wat ze hebben meegemaakt.'

Soort zorgverzekering

'In het plaatsje Grabbe woont een ouder echtpaar, waarvan het vrouwtje drie keer per week een nierdialyse moet hebben. Ze heeft bovendien astma en dan werkt het niet mee dat het dak van hun huisje lekt. Een reparatie kunnen ze niet betalen. Ons idee is, dat het dak gerepareerd wordt en dat de jeugd die van de zomer meegaat met de jongerenreis, hun huisje aan de binnenkant gaat opknappen.

We weten overigens niet of het vrouwtje de juiste medicijnen krijgt. De doktoren in Albanië schrijven

'Oudere mensen in de bergdorpen zijn helemaal murw geslagen door hun leefomstandigheden en van wat ze hebben meegemaakt.'

vaak verkeerde medicijnen voor of veel te veel. Als je bijvoorbeeld corona hebt, krijg je een hele tas vol medicijnen mee. Dat geldt niet voor de arme bergbewoners. Een testje bij de apotheek kost € 20. Daar hebben de mensen het geld niet voor. Dus als ze ziek zijn, weet je nooit precies wat ze hebben.

Of ik sommige situaties in Albanië niet heel erg moeilijk vindt? Ik ga gewoon door, ook als ik bepaalde dingen zie en meemaak die heel moeilijk zijn. En dat zijn er veel.

Groot Nieuws Radio vroeg me in hun programma 'Lunchtijd' of ons werk geen druppel op een gloeiende plaat is. Ik vind van niet. Heel veel druppels maken zeker een verschil. En als je niks doet, gebeurt er helemaal niks. Wij zijn voor de mensen in Albanië een soort zorgverzekering waar ze geen lid van hoeven te worden en waar ze geen geld voor hoeven te betalen. Ze kunnen ervan verzekerd zijn dat ze voedsel, kleding en hulp krijgen. En als er genoeg geld bij ons binnen blijft komen, dan kunnen we daar ook voor zorgen. Er is veel leed. Hun situatie is soms uitzichtloos. Daar kun je niet altijd iets aan doen. Maar als je eten brengt, hebben ze in ieder geval geen honger. Al is onze bijdrage nog zo klein, al is het alleen maar een arm om iemand heen, dan is dat voor hen al een stukje medeleven en een beetje aandacht die ze krijgen in de ellende waarin ze zitten. Natuurlijk krijg ik tranen in m'n ogen als ik zo'n omaatje zie staan. Zulke dingen wennen nooit.'

Een kind met een kind

'Bij de Roma's ontmoette ik een meisje van 15 jaar dat zwanger was. Dat is daar heel gewoon op die leeftijd. Ik vroeg of ze babykleding nodig had, maar daar reageerde ze helemaal niet op. Ze wilde zo graag een schoenendoos... Ik legde uit dat die voor kinderen bestemd waren. Maar eigenlijk was zij natuurlijk ook een kind, een kind dat

een kind kreeg. Het meisje bleef maar aandringen en uiteindelijk heb ik haar een doos gegeven. Ze was zo blij... als een kind. Ik dacht: -En de volgende maand ben je moeder...'

Met de Roma's lijkt het altijd wat beter te gaan dan met de gezinnen in de bergdorpen. Ze zien er ook niet ongelukkig uit. Dat komt denk ik ook omdat er nu een Roma-kerk zit die naar hen omziet. En het is hun cultuur om er gewoon weer voor te gaan als het leven tegenzit. De buitenwereld kijkt niet naar hen om. Ze zijn soms ook te vies om aan te pakken. Maar ik omhels ze gewoon, hoor. Dan gooi ik wel weer een fles Raki in m'n haar om de luizen tegen te gaan,' lacht Anne-Lise. 'Nee, op zulke momenten denk ik niet aan hun viezigheid. Ik heb wel eens mensen mee gehad naar Albanië die de Albanese mensen op afstand hielden. Maar dat is niet de bedoeling. Zeker de kinderen willen aandacht. Die ga ik niet op afstand houden. Het zijn wel kinderen, he? Dan hangt er weer zo'n meisje om je nek als je een schoenendoos geeft en dan denk ik: -Wat ben je toch een heerlijk mens-. En dan zeggen ze wel tien keer 'dank je wel'.

Persoonlijk cadeautje

In het bergdorp Mushqeta waar ook het kindertehuis staat, leidt pastor Kleant samen met zijn vrouw Mertila de kleine dorpsgemeente in de kerk.

'Zij doen het hartstikke goed,' is Anne-Lise vol lof over hun inspanningen. Het Albanië Comité werkt geregeld met hen samen, zoals o.a. bij de VakantieBijbelWeek in de zomer. 'De KANS-kinderen gaan bij hen naar de kerk

'Dan hangt er weer zo'n meisje om je nek als je een schoenendoos geeft en dan denk ik: -Wat ben je toch een heerlijk mens-'

Albanese klederdracht, een persoonlijk cadeautje van Anne-Lise om een stukje vrolijkheid te brengen.

en zij zorgen ervoor dat alle kinderen een schoenendoos krijgen,' vervolgt Anne-Lise haar verhaal. 'Meestal gaan de kinderen alleen met hun moeder naar de kerk, maar soms zitten de vaders er ook. Ik word er van binnen heel warm van als ik in deze kerk Gods zegen hoor. Het is heel fijn om met hen samen te werken. De kerstdienst was heel mooi. Mertila kan mooi zingen, dus dat geeft iets extra's. Ik heb ook het kerstfeest bijgewoond in het kindertehuis. Daar werd een feestje van gemaakt met spelletjes en een toneelstukje, waarbij de kinderen verkleed waren. Zoals wij Sinterklaas kennen, hebben zij in Albanië 'Baba Dushi'. Hij deelde de schoenendozen uit en de kinderen vonden het helemaal geweldig. Ze hebben thuis niks en nu zag je ze zo genieten...

Ik vond het leuk om een keertje Albanese klederdracht

voor hen te huren. De kinderen in Albanië houden van dansen en nu konden ze de volksdansen in klederdracht doen. Het was een persoonlijk cadeautje van mij voor de kinderen, om hen een stukje vrolijkheid te geven. De foto's die ik heb gemaakt zijn prachtig geworden,' geniet Anne-Lise nog na.

Attent

Omdat de kinderen van protestants-christelijke basisschool De Ark dit keer hadden gezorgd voor het merendeel van de schoenendozen, vormden zij het hoofdverhaal van de december Nieuwsbrief van het Albanië Comité. Op de voorkant van de Nieuwsbrief stond een foto van de kinderen die werden geïnterviewd met hun versierde schoenendoos. Attent als Anne-Lise is, zorgde ze ervoor

AARDBEVING EN TEILTJES WATER

Vanwege een transport met hulpgoederen dat midden januari zou arriveren, verbleef Anne-Lise opnieuw een poosje in Albanië. De weersomstandigheden waren totaal anders dan in december. De temperatuur was flink gedaald en het regende volop. De bergweggetjes waren veranderd in modderpoelen en de berghuisjes konden niet bereikt worden. Tot overmaat van ramp werd Anne-Lise op zondagavond rond bedtijd opgeschrikt, omdat de grond begon te trillen en haar bed door de kamer danste. Opnieuw een aardbeving, zodat haar gedachten meteen teruggingen naar november 2019 toen zij en Herman een stevige aardbeving meemaakten waarbij honderd gewonden vielen en huizen en flats als blokkentorens in elkaar stortten. Bij de beving van afgelopen januari werd een sterkte van 4.8 op de schaal van Richter gemeten, met ook dit keer kleine bevingen in zijn kielzog. Er werd schade veroorzaakt aan 22 huizen.

Gelukkig was er ook positief nieuws te melden, namelijk het uitdelen van de overgebleven schoenendozen op de kleuterschool in Mushqeta, waar Anne-Lise de laatste keer niet aan toegekomen was. Een fijn moment, met opgewonden en blijde kleuters die de schoenendozen in ontvangst namen. Ook werden enkele gezinnen bezocht waar extra voedsel kon worden gebracht. Dat was mogelijk vanwege de geweldige opbrengst van de Voedselpakkettenactie. Bij het oudere echtpaar in Grabbe trof Anne-Lise teiltjes water op de vloer aan vanwege de lekkage. Het dak moet zo gauw mogelijk gerepareerd worden.

dat de Albanese kinderen die deze schoenendozen in ontvangst mochten nemen, op de foto kwamen. Anne-Lise doet altijd veel moeite om de achterban te laten weten hoe blij de Albanese mensen zijn met alle goederen en giften. Aan de hand van heel veel foto's, (in het Nederlands of Engels vertaalde) brieven en tekeningen van de kinderen, verhalen op Facebook en de website, laat Anne-Lise weten hoezeer de bijdragen van sponsors, breisters, haaksters, inpakkers, chauffeurs, kledingsorteerders, etcetera etcetera gewaardeerd worden en in goede aarde vallen bij de Albanese gezinnen.

'Ik hou van onze vrijwilligers en van al die mensen die zoveel goeds doen voor onze stichting,' zegt Anne-Lise uit de grond van haar hart. 'Ik hou van alle mensen.'

De Albanese kinderen die de schoenendozen in ontvangst mochten nemen die de kinderen van De Ark hebben gemaakt.

Koningsdag

Het Albanië Comité staat met een kraam op de Oranjemarkt tijdens Koningsdag op donderdag 27 april van 10.00 tot 17.00 uur. De opbrengst van spulletjes, huisnijverheid en zelfgemaakte lekkernijen is voor het goede werk in Albanië.

Worst en BBQ voor Albanië

In navolging van Nico Klein Vleeswarenspecialist, die de opbrengst van zijn gekookte worst in week 7 aan het Albanië Comité doneerde, wil ook Jan René van Wessel van Cocktail Grill & Dreams in de zomermaanden een deel van de verdiensten van zijn BBQ's ter beschikking stellen aan de stichting. Dus wilt u BBQ-en, bel of app dan met Jan René via tel. 06-33689521. Het Albanië Comité dankt beide ondernemers heel hartelijk voor hun geweldige initiatief!

SPONSORS GEVRAAGD VOOR LEKKEND DAK:

Jongerenreis met Huizer jeugd

Er staat een groep van veertien jongeren (vier jongens en tien meiden) in de startblokken om deze zomer naar Albanië af te reizen. Zij gaan met elkaar de VakantieBijbelWeek organiseren en verder het Roma-project en gezinnen in de bergdorpen bezoeken. Er zullen veel mooie ontmoetingen zijn met kinderen, jongeren en volwassenen, waardoor zij elkaar en elkaars leefwijze beter leren kennen. De groep en de begeleiding zien er dan ook weer enorm naar uit.

Dit jaar wordt ook weer een klusproject door de jongeren aangepakt. Dat zal het huisje met het lekkende dak zijn van het oudere echtpaar in Grabbe. De kosten om het dak te repareren zijn ruim € 3000. De stichting probeert dit bedrag bij elkaar te krijgen door middel van sponsoring. Als het huisje waterdicht is, kan de Huizer jeugd van de zomer zorg dragen voor een opknabbeurt van de binnenkant. De komende tijd zal voor de deelnemende jongeren in het

Als het dak gerepareerd is, zal dat de astma van de bewoonster absoluut ten goede komen.

teken staan van voorbereidingen en acties om geld in te zamelen om dit allemaal mogelijk te maken. Eén van de activiteiten is de Wikkelloekenactie rond Pasen. Het

Albanië Comité hoopt dat velen de acties financieel zullen steunen, maar vooral ook in gebed willen brengen om Gods zegen hierover te mogen ontvangen.

SPONSORS GEVRAAGD

De kosten om het lekkende dak van het oudere echtpaar in Grabbe te repareren, bedragen ruim € 3000. Het is noodzakelijk om eerst het huisje watervrij te krijgen, voordat de binnenkant opgeknapt kan worden. Als het dak gerepareerd is, zal dat de astma van de bewoonster absoluut ten goede komen. Als er particulieren, bedrijven, organisaties of verenigingen zijn die een financieel steentje willen bijdragen, dan kan dat via rekeningnummer NL97 RABO 0329 9600 08 t.n.v. Stichting Albanië Comité o.v.v. 'dakreparatie'.

25% TEN GOEDE AAN VAKANTIEBIJBELWEEK:

Wikkelkoekenactie rond Pasen

Als vanouds houdt het Albanië Comité weer een Wickelkoekenactie rond de Paasdagen in samenwerking met Bakkerij Kruijmer. Van de opbrengst zal 25% ten goede komen aan de VakantieBijbelWeek en klusprojecten in Albanië, tijdens de jongerenreis met Huizer jeugd die ook aankomende zomer weer georganiseerd wordt. De kinderen uit de arme gezinnen in de bergdorpen kijken al verlangend uit naar deze jaarlijkse vakantieweek. Het is het enige uitje in het jaar, waar ze zich dan ook enorm op verheugen.

Meedoen met de Wickelkoekenactie is niet alleen een gebaar van liefdadigheid, maar zeker ook een heerlijke traktatie voor degene die een wikkelkoek bestelt of cadeau krijgt. Voor de befaamde lekkernij van Bakkerij Kruijmer komen liefhebbers van heinde en verre naar Huizen gereden.

Meedoen met de Wickelkoekenactie is niet alleen een gebaar van liefdadigheid, maar zeker ook een heerlijke traktatie voor degene die een wikkelkoek bestelt of cadeau krijgt.

Bestellen

Een grote wikkelkoek (1350 gram) kost €16,50 per stuk en een kleine wikkelkoek (950 gram) €12,50 per stuk. Er kan besteld worden door een mail te sturen naar **wikkelkoekalbanie@gmail.com** met vermelding van naam, telefoonnummer, mailadres en het aantal grote en/of kleine wikkelkoeken. Ook kan een bestelling worden geplaatst via bijgaande QR-code of door onderstaande bon in te vullen en op de aangegeven adressen in de brievenbus te gooien. Bestellingen dienen uiterlijk zaterdag 25 maart in bezit te zijn van het Albanië Comité.

De bestelde wikkelkoeken kunnen zaterdag 1 april worden opgehaald. De locatie en de wijze van ophalen worden later bekendgemaakt. Als iemand echt niet in staat is om zijn of haar bestelling op te (laten) halen, is het mogelijk de wikkelkoek(en) thuis te laten bezorgen voor € 2,50 extra per adres. Graag dit vermelden bij de bestelling.

Bestelbon Wickelkoekenactie

Naam:

Adres:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

Thuisbezorgen à € 2,50 ja/nee

..... wikkelkoek(en) groot (1350 gram) à € 16,50

..... wikkelkoek(en) klein (950 gram) à € 12,50

Inleveradressen bestelbon: De Ruyterstraat 15 of Droogdok 16

JONGERENREIS MET BUNSCHOTER JEUGD:

Gereformeerde Kerk Bunschoten Spakenburg gaat naar Albanië

In de meivakantie staat een jongerenreis gepland vanuit de Gereformeerde Kerk Bunschoten Spakenburg, de kerkelijke gemeente waar Jasmijn Ruizendaal en Elske Lubbers (beiden nauw betrokken bij het Albanië Comité) deel van uitmaken. Maar liefst elf enthousiaste jonge meiden o.l.v. kerkelijk werker jeugdwerk Wouter Bos en zijn vrouw Marriët, voelen zich bewogen met het werk in Albanië en hebben de keuze gemaakt in Mushqeta de handen uit de mouwen te steken.

Het programma wordt gevuld met activiteiten voor de kinderen uit het kinderkuis, het organiseren van een dagprogramma voor een psychiatrische kliniek, het uitdelen van voedselpakketten bij de Roma-families, het bezoeken van gezinnen van kinderen uit het KANS-project en diverse klusactiviteiten rondom het kinderkuis. 'Het belooft een unieke en

onvergetelijke ervaring te worden, waarbij we willen delen vanuit ons geloof, dankbaarheid zullen ervaren en een lach willen brengen op vele gezichten van jong en oud,' aldus de Bunschoter jeugd. De groep is al onwijs hard aan het

werk met diverse activiteiten om projectgeld binnen te halen. De Stichting Albanië Comité wenst de groep in Bunschoten tijdens de voorbereidingen van deze prachtige reis heel veel plezier, verbinding en zegen toe.

De jongerengroep uit Bunschoten Spakenburg:
'We willen delen vanuit ons geloof.'

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

PeterJan van de Put
tel: 06-18258229
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Laurens Rebel
tel: 06-44850009
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel, Dolf Kos en Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Pieter van der Poel
tel: 06-82603916

Iedere maandagavond van 19.00 tot 20.30 uur staan vrijwilligers klaar om kleding en hulpgoederen in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

Het drukken en bezorgen van deze Nieuwsbrief is mogelijk gemaakt dankzij sponsoring, waarvoor de Stichting Albanië Comité de sponsors heel hartelijk dankt!